

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg bliver nødt til at holde fru Pernille Sams fast på, hvad der blev sagt under debatten den 3. november sidste år, for den konservative ordfører har åbenbart – som andre før hende – en lidt dårlig hukommelse.

Under debatten sagde hr. Flemming Hansen for Det Konservative Folkeparti: Vi er glade for, at undersøgelsen bliver opdelt i to dele, nemlig en kortsigtet undersøgelse og en ny langsigtet undersøgelse. Den kortsigtede undersøgelse skal klarlægge begivenhedsforløbet omkring det tilsagn, som den 23. august blev meddelt Sparekassen Nordjylland.

Det kan vist ikke siges tydeligere, hvad det var, det drejede sig om med hensyn til opdelingen, og jeg synes, at fru Pernille Sams skal gøre sig klart, at der er et ansvar – også for Det Konservative Folkeparti – for at følge op på det, man vedtog i Folketingssalen for mindre end et år siden.

Dernæst til fru Kirsten Jacobsen, som jo nu mener, at man kan gå i salen og afklare det hele her gennem en dagsorden: Fru Kirsten Jacobsen sagde under den samme debat og umiddelbart efter, at hr. Flemming Hansen havde været på talerstolen, stort set tilsvarende ting om, at man havde brug for at få undersøgt dette i forbindelse med en anden afdeling.

Derfor synes jeg, det er overraskende, at vi i dag skal høre også fra fru Kirsten Jacobsens side, at der ikke er behov overhovedet for sådan en ekstra undersøgelse. Jeg synes også, at fru Kirsten Jacobsen i og for sig burde gøre sig klart, at der var en totrinsraket, og at det var det, der var forudsætningen for det beslutningsforslag, der blev vedtaget.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Efter grundig overvejelse kom fru Pernille Sams nu til, at løgne var noget, der betød, at man sagde noget mod bedre vidende. Og så siger fru Pernille Sams, og det sagde hun også i et tidligere indlæg, at hun var klar over, og at det er dokumenteret af undersøgelsesrettens beretning, at skatteministeren havde givet besvarelser, der var – ja, blev udtrykket hamrende endda ikke brugt? – hamrende imod den viden, skatteministeren besad.

Se, det er jo lige netop det, undersøgelsesrettens beretning *ikke* udtaler sig om. Det gør den omhyggeligt ikke. Den gør sig meget umage

med at fortælle, hvad der er dens opdrag, nemlig at behandle dagene omkring tilsagnet den 22.-23. august, hændelsesforløbet dér og Sparekassen Nordjyllands forventninger til, hvad der faktisk var deres retsstilling. Men ikke desto mindre lader fru Pernille Sams, som om disse klare og utvetydige konklusioner, der er i undersøgelsesretten, om det, der er undersøgelsesrettens opgave, kan man sådan uden videre tillade sig at bruge som overskrift i forhold til andre ting, som fru Pernille Sams også synes det ville være rart at have stående hamrende klart. Det gør det jo ikke. Derfor er det nødvendigt at lave en undersøgelse, og det er det, der lægges op til her.

Til hr. Kai Dige Bach vil jeg stille et spørgsmål lidt parallelt til det, der blev stillet til fru Pernille Sams. For det er jo meget fiffigt sådan at sige løgne – nej, så kan man kalde det noget, der er lidt mindre stødende, i det mindste usandhed. Så jeg vil spørge hr. Kai Dige Bach: Er en usandhed det, at man siger noget mod bedre vidende, eller er det noget, der viser sig at være forkert? For i de hamrende klare konklusioner, vi har i undersøgelsesrettens beretning, er der da nogle ting, der er forkerte, men det er ikke ting, der er usande, eller ting, der er løgne, det står der ikke noget om. Men jeg vil også gerne have hr. Kai Dige Bachs besvarelse i forhold til usandhed og urigtighed.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Til fru Pia Gjellerup: Nej, det er ikke undersøgelsesretten, der har konkluderet om skatteministerens misinformationer af Folketinget. Det er andre steder, vi har det fra, nemlig fra informationer, som skatteministeren har givet Folketinget under Folketingets spørgetid, under de forskellige udvalgsmøder og fra de forskellige ting, der i det hele taget er delt ud til folketingsmedlemmerne, sammenholdt med alle de interne papirer, som vi nu har fået kendskab til at skatteministeren var bekendt med, da han gav Folketinget alle de forkerte oplysninger.

Skatteministeren har i en stribe tilfælde været informeret om de faktiske forhold og har videre sendt oplysninger til Folketinget, som er i stik modstrid mod det, han er blevet informeret om.

Det, som undersøgelsesretten har konkluderet, er om et helt andet forhold. Det er om, at skatteministeren har givet et klart ulovligt tilsagn, og det er noget helt andet. Men man skal ikke have særlig meget fantasi eller evne til at